"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯେପରି ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି, ସେ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ନିଶ୍ଚୟ କରାଅ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମତାମତ ନିଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କେହି ପଚାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପଚାରୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କେବେ ମିଶିଛ ? ଯେଉଁମାନେ ବୁଝିଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ କହିଥା'ନ୍ତି — ହଁ ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲୁ । ଯେଉଁମାନେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡିଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ବିଚାର ଅନ୍ୟ କାହା ମଧ୍ୟରେ ବି ଆସିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ସାରା କଳ୍ପର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରୁହାନୀ ବେହଦର ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏଠାରେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଘରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ଯିଏକି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀର ରୂପକ ରଥରେ ଆସି ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ନର୍କରେ ଆସି ପଡିଛୁ । ଆଉ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗରେ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ବି ଏକଥା ନଥିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ ଯିଏକି ଏହି ରଥରେ ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ବେହଦର ବର୍ସା ହିଁ ମିଳିବ । ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହେଁ, ୫ ବିକାର ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟେ । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ୫ ବିକାର ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ମହାନ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏହି ମତାମତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଲେଖାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ତ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଈଶ୍ୱର ପିତା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହେଁ । ବାବା ପରମପିତା, ପରମ ଶିକ୍ଷକ, ପରମ ସଦଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ସଦଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ, ସିଏ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି, ଆଉ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କାହା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଖିଆଲ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ କ'ଣ ମିଳିବାର ଅଛି । କେବଳ କର୍ଣ୍ଣରସ — ରାମାୟଣ, ଗୀତା ଆଦି ଯାଇ ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଆଗରୁ ଆମେ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ, ଏହା ବହୁତ ଗ୍ଲାନୀର କଥା । ତେଣୁ ଏହି ମତାମତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଆଜିକାଲି ତୁମେ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟନ ଆଦି କରାଉଛ, ସେମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି । ବାକି ଏହିପରି ମତାମତ କେହି ବି ଲେଖିକରି ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସାରା ଦୁନିଆର ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ବହୁତ ବଡ ଭୁଲ ଅଟେ । ଈଶ୍ୱର ତ ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ତ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଟେ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁଣି ମତାମତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବୁଝୁଛୁ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅଥବା ଦେବତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନ ଜଣେ, ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେହି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆମକୁ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହିଭଳି ମତାମତ ନେବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯେଉଁ ମତାମତ ନେଉଛ ତାହା କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ, ହଁ ଏତିକି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ବହୁତ ଭଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଏହା ଲେଖାଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ବିଜୟ ହେବ "ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି ।" ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ସିଏ ହିଁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ମତାମତ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ ଯେ ପତିତ-ପାବନୀ ପାଣିର ଗଙ୍ଗା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପତିତ-ପାବନ ଏକ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଯେବେ ଏହିଭଳି ମତାମତ ଦେଖିବେ ତେବେ ଯାଇ ତୁମର ବିଜୟ ହେବ । ଏବେ ସମୟ ଅଛି, ଏତେ ତୁମର ଯେଉଁ ସେବା ଚାଲୁଛି, ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ଏହାକୁ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା କରୁଛ । ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ତ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ହିଁ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଆଦି ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ନିଜ ପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଯିଏ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସିଏ ପାଇବେ ନାହିଁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେ ହିଁ କରୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମର ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ରୀତି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ତୁମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗୀତା ଶୁଣିଆସିଛ କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲ କି ? ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଆସୁରୀ ମତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିଯାଇ ଥିବାରୁ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । କୁମ୍ଭ ମେଳାକୁ କେତେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ପାଣି ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ପାଣି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବେ । ତେବେ ପାଣି ତ ଯେଉଁଠୁ ସେଠୁ ନଦୀରୁ ଆସୁଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବେ କି ? କ'ଣ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇ ଦେବତା ହୋଇଯିବା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ପାଣି ଦ୍ୱାରା କେହି ବି ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା

ହେଉଛି ଭୁଲ୍ କଥା । ତେଣୁ ଏହି ତିନୋଟି କଥା ଉପରେ ମତାମତ ନେବା ଦରକାର । ଏବେ କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ସଂସ୍ଥା ଭଲ, ଅନେକଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଭ୍ରାନ୍ତି ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଜାଦୁ ଅଛି, ଶିଖାଇ ଘରୁ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତି ଏବେ ଏହି ଖିଆଲ ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ତୁମର ନିନ୍ଦା ତ ବହୁତ ଦୂର ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ କଥା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାଙ୍କର ୧୬୧୦୮ ରାଣୀ ଦରକାର, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୪୦୦ ଜଣ ମିଳିସାରିଲେଣି କାହିଁକି ନା ସେହି ସମୟରେ ସତସଙ୍ଗକୁ ୪୦୦ ଜଣ ଆସୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅନେକ ବିରୋଧ କଲେ, ପିକେଟିଙ୍ଗ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ଆଗରେ କାହାର ଶକ୍ତି କାମ କରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ କହୁଥିଲେ ଏହି ଜାଦୁଗର କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ । ପୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଦେଖ, ବାବା ତ କରାଚୀରେ ଥିଲେ, ସ୍ୱତଃ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ପଳାଇ ଆସିଲେ, କେହି ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଆମ ଘରୁ କିପରି ପଳାଇଗଲେ, ଏହି ଖିଆଲ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ଏତେ ସବୁ ପିଲା କେଉଁଠାରେ ରହିବେ, ପୁଣି ତୁରନ୍ତ ବଙ୍ଗଳା ମଧ୍ୟ ନେଲେ ତେଣୁ ଏହା ଜାଦୁର କଥା ହେଲା ନା । ଏବେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଜାଦୁଗରିଣୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ ତେବେ ଆଉ ଫେରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେଉଁ କଥା ରହିଛି ତାହା ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି । ବାକି ବାବା ଯେଉଁ ମତାମତ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହା କେହି ଲେଖୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସେହି ମତାମତ ଦରକାର । ଏହି କଥା ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ନୁହେଁ । ସାରା ଦୁନିଆ ଭାବୁଛି କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ ତ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ । ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକଙ୍କର ମତାମତ ଆବଶ୍ୟକ । ଗୀତା ଶୁଣିବାବାଲା ତ ଢେର ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଦେଖିବେ ଏହା ତ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଲାଣି ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ବର୍ସା କେବଳ ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଅଛି । ବାକି ଏବେ ତୁମେ ମେହନତ କରୁଛ । ଉଦଘାଟନ କରାଉଛ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭ୍ରମ ଦୂର ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବାକି ବାବା ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି — ସେହି ମତାମତ ଲେଖ । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ମତାମତ ଅଟେ । ବାକି କେବଳ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି — ଏହି ସଂସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ, ଏହା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ହେବ, ଆଗକୁ ଗଲେ ଯେବେ ବିନାଶ ଏବଂ ସ୍ଥାପନା ନିକଟତର ହେବ ତେବେ ତୁମକୁ ଏହି ମତାମତ ମଧ୍ୟ ଲେଖି କରିଦେବେ । ସବୁ ବୁଝିକରି ଲେଖିବେ, ଏବେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି — ଏକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ଏହି କଥା କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ଏକମାତ୍ର ସୁପ୍ରିମ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୁପ୍ରିମ ବେହଦର ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବା ଦରକାର । ଯାହାକି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ମିଳିଥିଲା । ଲୋକମାନେ କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ବୋଲି କହୁଛ, ଏଥିରେ କେତେ ଫରକ ରହିଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଏହି ରାଜଧାନୀ ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଦୁଃଖର କୌଣସି ନାମ ଗନ୍ଧ ନଥିଲା । ଏବେ ତ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଆମେ ନିଜର ହିଁ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତ ରୀତିରେ ଏହି ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଏହି ବାବା ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଗୀତ-କବିତା ଆଦି ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏଠାରେ ତ ଚୁପ୍ ରହି, ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିବୁଲି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପୁଣି ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ନେବୁ । ତେଣୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ତ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ବାବା ସ୍ୱୟଂ କହୁଛନ୍ତି — ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଆରେ, ବାବା ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ କିପରି ଭୁଲିଯାଉଛ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏବେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ଏକଥା ତ ତୁମର ସ୍ମୃତିରେ ଆସୁଛି ନା । ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ କେହି ବି ଆସିଲେ ବାବା ପଚାରିଥା'ନ୍ତି — ଆଗରୁ କେବେ ମିଶିଥିଲ ? କେହି କେହି ତ ତୁରନ୍ତ କହନ୍ତି ହଁ ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମିଶିଥିଲୁ । ଯଦି ନୂଆ କେହି ଆସିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବାବା ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ସଠିକ୍ ରୂପେ ବୁଝାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି — ମନେ ପକାଅ ପୁଣି ସ୍ମୃତି ଆସିଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଉ କେହି ପଚାରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହାକୁ ପଚାରିବାର ଅକଲ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ସେମାନେ ବା ଏହି କଥାରୁ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ ପାଖକୁ ବହୁତ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଏହି କୁଳର ହୋଇଥିବେ । ଦୁନିଆ ତ ନିଶ୍ଚିତ ବଦଳିବ । ଚକ୍ରର ରହସ୍ୟ ତ ତୁମକୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବାବା ନୂଆ ଘର ତିଆରି କଲେ ବୁଦ୍ଧି ସେଠାରେ ଲାଗିଯାଇଥାଏ ନା । ପୁରୁଣା ଘର ପ୍ରତି ପୁଣି ମମତ୍ୱ ରହିନଥାଏ । ଏହା ପୁଣି ବେହଦର କଥା ଅଟେ । ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ । ତୁମର ମମତ୍ୱ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରହୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ତୁମର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ତ ହଠଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ଜଙ୍ଗଲରେ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି । ତୁମର ସାରା

ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ରହିଛି, ଏଠାରେ ତ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି । ନୂଆ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଅଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ନା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖଦାତା ଅଟନ୍ତି । ମାତା-ପିତା ଆଦି ସମସ୍ତେ ବିକାରରେ ଫସାଇ ଦେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ପଦ ପାଉଛୁ । କୁହ, ଆମକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ମିଳିବ । ତେବେ ମୁଁ କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ଅପବିତ୍ର ହୋଇ ନିଜର ରାଜତ୍ୱ ହରାଇବି କି । ତେଣୁ ଏହି ପବିତ୍ରତା କଥା ଉପରେ ହିଁ ଝଗଡା ହେଉଛି । ଦ୍ରୌପଦୀ ମଧ୍ୟ ଡାକିଥିଲା ଏହି ଦୁଃଖାସନ ମୋତେ ଉଲଗ୍ନ କରୁଛି, ଏହି ଲୀଳା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ ୨୧ ଶାଢୀ ଦେଲେ । ଏବେ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେତେ ଦ୍ରୁତଗତି ହୋଇଗଲାଣି । ଅପାର ଦୁଃଖ ରହିଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଥିଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି ଅନେକ ଅଧର୍ମର ବିନାଶ ଏବଂ ଏକ ସତ୍ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ବାବା ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେଇ ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଅଧାକଳ୍ପ ପୁଣି ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମୋତେ କେବେ ୟାଦ କରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଥିଲା ତାହା ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ବାକି ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ମତାମତ ଲେଖାଇ ଦିଅ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସିଏ ତ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ପାଣିର ନଦୀ କ'ଣ କେବେ ପବିତ୍ର କରିପାରିବ ? ପାଣି ତ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି । ଏବେ ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଛାଡ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । ସେମାନେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ନିର୍ଲେପ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି — ବାବା, କିପରି ୟାଦ କରିବୁ ? ଆରେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ତ ଭାବୁଛ ନା । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ସମାନ ଅଟେ ତେବେ ଆତ୍ମାର ପିତା ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଛୋଟ ହୋଇଥିବେ ନା । ସିଏ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତେଣୁ ବାବା କାହିଁକି ମନେ ନ ପଡିବେ । ତୁମେ ଚାଲି-ବୁଲି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ଆଚ୍ଛା ଯଦି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ନ ମନେ ପଡୁଛି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ବଡ ରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କର, ତେବେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଆଉ ତ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣଙ୍କର ୟାଦ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ ତେଣୁ ଆମେ କାହିଁକି ୟାଦ ନ କରିବୁ । ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ମନେ ପକାଇ ଦେଲେ ପାପ କଟିଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେପରି ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ, ସେହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୀତ କବିତା ଆଦି ଗାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚୁପ ରହିବା ଭଲ ତେଣୁ ଶାନ୍ତିରେ ରହି ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହାଠରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏଦୁନିଆକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ପଦାର୍ଥର ଆସକ୍ତିରୁ ନିଆରା ଅନାସକ୍ତ, ପ୍ରକୃତିଜୀତ୍ ହୁଅ ।

ଯଦି କୌଣସି ସି ବି ପଦାର୍ଥ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବିଚଳିତ କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆସକ୍ତିର ଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ତେବେ ତୁମେ ତାହାଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକ ହିଁ ଆସକ୍ତିର ରୂପ ଅଟେ । କେହି କେହି କହିଥା'ନ୍ତି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ଯେ କିନ୍ତୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆସକ୍ତିର ରୂପ - ଏହାକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଚେକିଂ କର ଯେ ଏହି ପଦାର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖର ସାଧନ ମୋତେ ଆକର୍ଷିତ କରୁନାହିଁ ତ ? ଏହି ସବୁ ପଦାର୍ଥଗୁଡିକ ପ୍ରକୃତିର ସାଧନ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ଏଗୁଡିକଠାରୁ ଅନାସକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମୋର ମୋରର ଝାମେଲାକୁ ଛାଡି ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାଳ ହୃଦୟ ହୁଅ ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****